Entomologiska Föreningens sammanträde å Grand Restaurant National den 23 februari 1907.

Efter justering af protokollet från föregående sammankomst meddelade ordföranden prof. AURIVILLIUS, att K. M:t äfven för innevarande år beviljat Föreningen ett bidrag af 1,000 kr. för utgifvande af »Uppsatser i praktisk entomologi». Till föreningen hade från Uppsala universitet ingått inbjudan att sända en representant till minnesfesten öfver *Linné* den 23 och 24 nästkommande maj. Då ordföranden i annan egenskap var inbjuden till denna fest, utsågs på styrelsens förslag undertecknad C. F. TRYBOM till Föreningens representant vid densamma. Från »sjunde internationella zoologkongressen i Boston» den 19—23 aug. innevarande år hade Föreningen också fått mottaga inbjudan att vid densamma låta sig representeras. Beslut fattades att, för den händelse någon officiell svensk representant blefve utsedd, hos denne göra förfrågan, huruvida han tillika ville åtaga sig att såsom ombud företräda Ent. Föreningen.

Innehafvarna af de entomologiska vandringsstipendierna för 1905 och 1906 hade nu insändt reseberättelser, hvilka öfverlämnades till prof. SJÖSTEDT, som benäget åtog sig att vid ett kommande sammanträde inför Föreningen redogöra, för hvad som kunde vara af intresse i dessa berättelser.

På grund af kassaförvaltarens sjukdom uppsköts föredragning af revisionsberättelse till ett kommande sammanträde.

Ordföranden tillkännagaf härefter, att Föreningen sedan sista sammanträdet genom dödsfall förlorat sin mångårige och för dess uppgift varmt intresserade f. d. styrelsemedlem direktör C. G. G. HOLMERZ samt sin medlem universitetskansleren E. G. BOSTRÖM. Till ständig ledamot af Föreningen hade styrelsen invalt professorn med. d:r CARL LUNDSTRÖM, Helsingfors. Föreningen beslöt att äfven för innevarande år utdela ett entomologiskt vandringsstipendium å 60 kronor.

Föreningens distributör kassör G. HOFGREN framlade en af honom utarbetad på biografiska meddelanden rikhaltig, nästan färdig »liggare» öfver Föreningens ledamöter. Ordföranden fäste

uppmärksamheten på betydelsen häraf och uppmanade föreningsmedlemmarne att lämna kompletterande uppgifter till »liggaren», hvarefter kassör HOFGREN fick emottaga Föreningens tack för den möda, han nedlagt på företaget.

Föredraget för aftonen hölls af docenten d:r I. TRÄGÅRDH och handlade »om några myriopodofila, myrmekofila och termitofila insekter och acarider från Sydafrika». Under sin vistelse i Natal och andra trakter af Sydafrika hade föredraganden ingående studerat acarider eller kvalster, som lefva såsom snyltdjur på myriopoder, myror och termiter eller i dessa senares bon. De små, ofta mikroskopiska och synnerligen talrika snyltgästerna visa mycket intressanta anpassningar för att kunna fasthålla sig på värddjuren, för födans intagande och för kopulationen, hvilka egendomliga bildningar beskrefvos. Då en del arter blott äro en tiondels mm. långa, måste insamlingsmetoderna lämpa sig därefter. Föredraganden beskref en af honom använd metod. Många af de omtalade acariderna tillhörde gruppen *Gamasidæ*. af de allra märkvärdigaste insekter, som träffas bland termiterna. I sammanhang med dessa små kvalster behandlades också flera, ej mindre intressanta, termitofila insekter såsom en mikrolepidopterlarv, en aleocharid *(Termitomimus)*, tillhörande de kortvingade skalbaggarnas grupp, och en flugartad insekt, *Termitoxenia*. *Termitomimus* är en Dess bakkropp är genom mycket riklig fettbildning samt enormt utvecklade fortplantningsorgan så svälld, att den förskjutits uppåt och framåt öfver hela djuret för öfrigt, hvarigenom det nästan ser ut, som om undersidan vore ryggsidan. Hos den nämnda flugartade lilla insekten var bakkroppen också i hög grad svälld och omböjd, fast nedåt. WASMANN, som skrifvit om detta släkte, hade funnit detsamma vara hermafroditiskt på så sätt, att arterna i ett yngre stadium voro hanar, men sedan såsom äldre öfvergingo till att blifva honor.

De behandlade djuren äfvensom teckningar förevisades. Ordföranden hembar Föreningens tacksamhet till docenten TRÄGÅRDH för det intressanta föredraget.

I sammanhang med detsamma yttrade sig prof. SJÖSTEDT, som omnämnde en jämförelsevis stor staphylinid *(Termitobia gastrophysa)* från Kilimandjaro, hvilken också hade den mycket svällda bakkroppen så långt framdragen öfver mellankroppen, att blott hufvudet syntes ofvanifrån. Prof. SJÖSTEDT framhöll, hurusom en massa insekter tillfälligtvis brukade taga sin tillflykt in i termitbon utan att kunna kallas termitofila, d. v. s. utan att lefva gemensamt med termiterna till ömsesidig och stadigvarande nytta — eller stundom skada, åtminstone för den ena parten.

Filip Trybom.